

HE 191/2017 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi verotusmenettelystä annetun lain 14 d §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi verotusmenettelystä annettua lakia siten, että sen sanamuotoja yhdenmukaistettaisiin hallinnollista yhteistyötä verotuksen alalla koskevan direktiivin pakollista automaattista tietojenvaihtoa koskevien säännösten sanamuotojen kanssa.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

PERUSTELUT

1 Nykytila ja ehdotetut muutokset

Euroopan neuvoston direktiivi 2016/881/EU koskee verohallinnolle tehtävää maakohtaista raporttia ja se on osa niin sanottua virka-apudirektiiviä (neuvoston direktiivi 2011/16/EU hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta). Direktiivi 2016/881/EU on pantu täytäntöön sisällyttämällä sitä koskevia säännöksiä verotusmenettelystä annettuun lakiin (lailla 1489/2016). Lisäksi direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvat säännökset ovat Suomessa lakina noudatettavia sen johdosta, että direktiivi sellaisenaan on pantu täytäntöön lailla hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetun lain muuttamisesta (1488/2016). Molemmat lait ovat olleet voimassa 1.1.2017 alkaen.

Nyt ehdotetulla lakimuutoksella verotusmenettelystä annetun lain 14 d §:n 6 ja 7 momentissa voimassa olevat määräykset toistettaisiin samalla tarkkuustasolla kuin mitä lain 1488/2016 johdosta laintasoisena voimassa olevat direktiivin määräykset ovat. Kyse olisi siten verotusmenettelystä annetun lain 14 d §:n sanamuotojen yhdenmukaistamisesta direktiivin sanamuotojen kanssa eikä lakimuutoksella näin ollen muutettaisi voimassa olevan lain sisältöä. Verotuksen maakohtaista raporttia koskevan lainsäädännön soveltamiskäytäntöä ei vielä juurikaan ole, mutta lakimuutos tehtäisiin direktiivin täytäntöönpanoilmoituksesta saadun palautteen johdosta ja siten mahdollisten tulkintaepäselvyyksien välttämiseksi.

Pykälän 6 momentti liittyy toissijaiseen selvitysvelvollisuuteen ja tilanteeseen, jossa toissijainen selvitysvelvollinen olisi velvollinen antamaan vain sen saamat tai hankkimat hallussa oleva tiedot sen jälkeen, kun se olisi pyytänyt 14 e §:ssä määriteltyjä verotuksen maakohtaisen raportin mukaisia tietoja 14 d §:ssä pykälässä määritellyltä ylimmältä emoyritykseltä ja jälkimmäinen olisi kieltäytynyt tietoja antamasta.

Pykälän 7 momentin mukaan toissijaista maakohtaisen raportin tietojen antamisvelvollisuutta poikkeustilanteessa ei kuitenkaan olisi, jos ulkomaisen konsernin ylin emoyritys on osoittanut konserniin kuuluvan osapuolen, jolla on verotuksellinen kotipaikka Euroopan unionissa, antamaan 14 e §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisen maakohtaisen raportin. Osoitusta ei siten voisi siten tehdä eikä toissijaisesta selvitysvelvollisuudesta voisi saada vapautusta, jos kyseinen konserniin kuuluva osapuoli ei voi saada tai hankkia kaikkia maakohtaisen raportin antamiseksi vaadittuja tietoja. Velvollisuus antaa ylimmän emoyrityksen kieltäytymisestä ilmoitus olisi pääsäännön mukaisesti edelleen olemassa.

2 Esityksen vaikutukset

Esityksellä ei ole valtiontaloudellisia tai organisatorisia vaikutuksia.

3 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

4 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen alkavalta tilikaudelta annettaviin tietoihin.

HE 191/2017 vp

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

verotusmenettelystä annetun lain 14 d §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 14 d §:n 6 ja 7 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1489/2016, seuraavasti:

14 d §

Verotuksen maakohtainen raportti

Toissijainen selvitysvelvollinen on ainoastaan velvollinen antamaan sen saamat tai hankkimat hallussa olevat tiedot, jos ulkomainen konsernin ylin emoyritys on kyseisen selvitysvelvollisen pyynnöstä huolimatta kieltäytynyt antamasta 14 e §:n mukaisia tietoja ja kieltäytymisestä on annettu ilmoitus.

Edellä 5 ja 6 momentissa esitettyä toissijaista maakohtaisen raportin tietojen antamisvelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos ulkomainen konsernin ylin emoyritys on osoittanut konserniin kuuluvan osapuolen, jolla on verotuksellinen kotipaikka Euroopan unionissa, antamaan 14 e §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisen maakohtaisen raportin. Jos kyseinen konserniin kuuluva osapuoli ei voi saada tai hankkia kaikkia maakohtaisen raportin antamiseksi vaadittuja tietoja, tällaista osapuolta ei saa osoittaa raportoivaksi osapuoleksi. Tämä ei kuitenkaan vaikuta velvollisuuteen antaa kieltäytymisestä ilmoitus. Edellä 5 ja 6 momentissa esitettyä tietojen antamisvelvollisuutta ei ole myöskään, jos ulkomainen konsernin ylin emoyritys on nimennyt toisen konserniin kuuluvan osapuolen (*nimetty selvitysvelvollinen*) toimittamaan maakohtaisen raportin tämän verotuksellisen kotipaikan veroviranomaiselle, joka on Euroopan unionin ulkopuolella. Lisäksi edellytyksenä on, että

- 1) nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalue edellyttää maakohtaisen raportin antamista;
- 2) Suomen sekä nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan mukaisen lainkäyttöalueen välillä on tietojenvaihtosopimus maakohtaisesta raportista maakohtaisen raportin antamista koskevaan määräaikaan mennessä;
- 3) nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan mukainen lainkäyttöalue ei ole ilmoittanut Verohallinnolle järjestelmällisestä laiminlyönnistä;
- 4) nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan mukaiselle lainkäyttöalueelle on tehty ilmoitus maakohtaisen raportin antajasta; ja
- 5) Verohallinnolle on tehty ilmoitus nimetystä selvitysvelvollisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen alkavalta tilikaudelta annettaviin tietoihin.

HE 191/2017 vp

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2017

Pääministeri

Juha Sipilä

Valtiovarainministeri Petteri Orpo

Laki

verotusmenettelystä annetun lain 14 d §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 14 d §:n 6 ja 7 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1489/2016, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

14 d §

Verotuksen maakohtainen raportti

Ehdotus

14 d §

Verotuksen maakohtainen raportti

Toissijainen selvitysvelvollinen on ainoastaan velvollinen antamaan sen saamat tai hankkimat hallussa olevat tiedot, jos ulkomainen konsernin ylin emoyritys on kieltäytynyt antamasta tietoja ja kieltäytymisestä on annettu ilmoitus.

Edellä 5 ja 6 momentissa esitettyä toissijaista maakohtaisen raportin tietojen antamisvelvollisuutta ei ole, jos ulkomainen konsernin ylin emoyritys on osoittanut konserniin kuuluvan osapuolen, jolla on verotuksellinen kotipaikka Euroopan unionissa, antamaan vaatimusten mukaisen maakohtaisen raportin. Tietojen antamisvelvollisuutta ei ole myöskään, jos ulkomainen konsernin ylin emoyritys on nimennyt toisen konserniin kuuluvan osapuolen (*nimetty selvitysvelvollinen*) toimittamaan maakohtaisen raportin tämän sellaisen verotuksellisen kotipaikan veroviranomaiselle, joka on Euroopan unionin ulkopuolella. Lisäksi edellytyksenä on, että:

1) nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalue edellyttää maa-

Toissijainen selvitysvelvollinen on ainoastaan velvollinen antamaan sen saamat tai hankkimat hallussa olevat tiedot, jos ulkomainen konsernin ylin emoyritys on *kyseisen selvitysvelvollisen pyynnöstä huolimatta* kieltäytynyt antamasta *14 e §:n mukaisia* tietoja ja kieltäytymisestä on annettu ilmoitus.

Edellä 5 ja 6 momentissa esitettyä toissijaista maakohtaisen raportin tietojen antamisvelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos ulkomainen konsernin ylin emoyritys on osoittanut konserniin kuuluvan osapuolen, jolla on verotuksellinen kotipaikka Euroopan unionissa, antamaan *14 e §:ssä säädettyjen* vaatimusten mukaisen maakohtaisen raportin. *Jos kyseinen konserniin kuuluva osapuoli ei voi saada tai hankkia kaikkia maakohtaisen raportin antamiseksi vaadittuja tietoja, tällaista osapuolta ei saa osoittaa raporttoivaksi osapuoleksi. Tämä ei kuitenkaan vaikuta velvollisuuteen antaa kieltäytymisestä ilmoitus.* Edellä 5 ja 6 momentissa esitettyä tietojen antamisvelvollisuutta ei ole myöskään, jos ulkomainen konsernin ylin emoyritys on nimennyt toisen konserniin kuuluvan osapuolen (*nimetty selvitysvelvollinen*) toimittamaan maakohtaisen raportin tämän verotuksellisen kotipaikan veroviranomaiselle, joka on Euroopan unionin ulkopuolella. Lisäksi edellytyksenä on, että

1) nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalue edellyttää maa-

HE 191/2017 vp

Voimassa oleva laki

kohtaisen raportin antamista;

2) Suomen sekä nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan mukaisen lainkäyttöalueen välillä on tietojenvaihtosopimus maakohtaisesta raportista maakohtaisen raportin antamista koskevaan määräaikaan mennessä;

3) nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan mukainen lainkäyttöalue ei ole ilmoittanut Verohallinnolle järjestelmällisestä laiminlyönnistä;

4) nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan mukaiselle lainkäyttöalueelle on tehty ilmoitus maakohtaisen raportin antajasta; ja

5) Verohallinnolle on tehty ilmoitus nimeytystä selvitysvelvollisesta.

Ehdotus

kohtaisen raportin antamista;

2) Suomen sekä nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan mukaisen lainkäyttöalueen välillä on tietojenvaihtosopimus maakohtaisesta raportista maakohtaisen raportin antamista koskevaan määräaikaan mennessä;

3) nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan mukainen lainkäyttöalue ei ole ilmoittanut Verohallinnolle järjestelmällisestä laiminlyönnistä;

4) nimetyn selvitysvelvollisen verotuksellisen kotipaikan mukaiselle lainkäyttöalueelle on tehty ilmoitus maakohtaisen raportin antajasta; ja

5) Verohallinnolle on tehty ilmoitus nimeytystä selvitysvelvollisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen alkavalta tilikaudelta annettaviin tietoihin.
